

פח:

עין משפט
נר מצוה

כסוי הדם פרק ששי חולין

מסורת הש"ס

(א) (נפירות י"ט, י"ז).
(ב) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ג) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ד) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ה) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ו) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ז) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ח) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ט) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(י) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(יא) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(יב) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(יג) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(יד) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(טו) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(טז) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(יז) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(יח) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(יט) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כ) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כא) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כב) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כג) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כד) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כה) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כו) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כז) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כח) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(כט) (שבתות י"ז, חטות י"ז).
(ל) (שבתות י"ז, חטות י"ז).

נפירות. שמגרין נגרים במגירה פגומה וקוללים בה עלים והיא משתת נפירות דקה כעפר: ח"ל וכסו. כפי עלמו נדרש מדלל כמיז וכסו דמו ונעפר יכסו דהו משמע עפר ולא דבר אחר דלא כמיז כסוי אלא לנדר עפר אכל השתא מדרש וסכוה נאפשי נפשיה: ושמיך כלי מפתח. דלא איקרי עפר: סוכין. שהנפה קולטת: מורסן. קליפה היוצאת כשנותשים במתכשת: לאחר שריפה הכסוב ומיעט. שכתב לך שני מקראות אחד לרבות ואחד למעט אמרת מעמיה יס לך לומר כל הנך דלעיל מין עפר ניהו מה עפר מיוחד שמגדל ממין אף כל שמגדל ממין וכל הנך קיס לכו לרנן שמגדלן ממין: מיד אחרונה לא. ואע"ג שמגדל ממין: כלל הצריך לפרט. דלא כפי ליה לכלל בלאו פרטא דלי הוה כמיז וכסוה הו משמע יכפה עליו את הכלי כדקתמי רישא וזינטיך עפר להורות שאין כסוי זה אלא בדבר הממערב ונבלע בו כגון עפר ויכסא בו וכו' דיינינן ליה בכלל ופרט היכא דכללא לא משמעט אלא נדר עניינא ומרבי מילי טובא והדר אתי פרט למעוטי כל מילי דכלל אכל הכא דמשמעט כללא בתי ענייני ז' כסוין שאין דומים זה לזה כגון כסוי דבר שלם כגון כלי וכסוי דבר דק כגון עפר מו לא אתי פרטא אלא לפרושי כסוי קמא דלאו בדבר שלם הוה ולא למעוטי לגמרי: כלל הצריך לפרט. ללמוד כלל מן הפרט כדלמרי' ומר"ק דף כה. רצים לרדין לו תלמוד וצריך לו רבו (ב"מ דף לג.) ודוגמתו שנינו בנפירות (דף יט.) מכלל הצריך לפרט כיצד קדש לי כל בכור: יכסו אפילו נקבה במשמע ח"ל זכריו) וזכר יכול אפילו יאחז נקבה לפניו הוה ליה בכור לזכרים תלמוד לומר פטר רח"ס' הרי פרט שהכלל צריך ללמוד הימנו: אלא דכד שזורעין בו ומלמית. למעוטי ארץ מליחה: האי בורכא. אינו עיקר. לשון בור: במדבר. ארץ יבשה מלמית: דינר וכו'. לקמיה יליף ועפרות וזהו: שמיך און אכניס לא לא גרסינן: פסחא. מעפר שריפת החטאת: פסחא. פחמין כחשין: נקרת פיסולין. עפר שמגרין מן הרחיים: הורניך. אורפימינע: כנאס לביא. במלואו כסוי נמי הוה משתרי בשר אכל באפר פרה איכא הנאה שמתהו מטומאתו דלי לאו אפר אין לו טהרה עולמית. עפר סוטה מטיל שלום בין איש לאשתו ונקתה וגורעה זרע: אס.

שחיקת כלי מפתח. וז"ל והא מגדל ממין הוא דתמן כפרק כל הכלים (ע"ז דף מג.) רבי יוסי אומר שזמן חזרה לרוב אחר לו אף היא נעשית זבל וכסל מתכות איירי דמיית עליה קרא דעגל וי"ל דכ"ע אין מגדל ממין אלא שמועיל לכל ור"ת מירך דע"י שרפה מגדל ממין דהתם ע"י שרפה איירי דכל עבודה וזה

תחלתה כשרפה דומיא דעגל: כלל הצריך לפרט. פי' דקוטרם לפי שיש לפרש הכלל כפי דרכים כמו בכלי או בדבר הממערב וזה הפרט ומפרשו וכן בסוף פרק שני דבכורות (דף יט.) מתא מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל כיצד קדש לי כל בכור יכול אפילו נקבה ח"ל זכר אי זכר יכול אפילו יאחז נקבה לפניו דהוה ליה בכור לזכרים ח"ל פטר רחם אי פטר רחם יכול אפילו אחר יואל דופן ח"ל בכור והשתא זכר לאו פירוש הכלל הוא דכלל ופרט גמור הוא דכדור כלל זכר פטר ואין בכלל אלא מה שפטר אלא פטר דפטר רחם הוא מפרש את הכלל שיש לפרש כלל נקבה לרדין בכור לכל הולדות או בכור לרחמים ח"ע"פ שאינו בכור לולדות כגון שיהא דרך רחם אחר יואל דופן או בכור לזכרים ח"ע"פ שיהא נקבה לפניו דרך הרחם כה הפרט דלא הוה בכור כיצא נקבה לפניו אלא שיהא בכור לרחמים ולאני דאית ליה חס בכור לדבר אחר לא הוה בכור עד שיהא בכור לכל הולדות מכ"מ צריך לפרט הוא דלי לאו פרט הוה אחינא דלפיו יואל דופן ומפרש בכור כיון דהוה בכור לולדות ח"ע"ג דלא הוה בכור לרחמים ועוד נראה לפרש דלכאפי בכור ופטר רחם מדווייהו כלל ומדווייהו פרט מדווייהו אריכי להדיא ובכל אחד אחת מואל כלל הצריך לפרט ופרט הצריך לכלל של אחד סומם דבר אחד ומפרש דבר אחד דכדור משמע אפילו יואל דופן ופטר רחם משמע ליה ורבינו תם מפרש

א (ש"ע י"ד סימן כח)
ב (ש"ע י"ד סימן כח)
ג (ש"ע י"ד סימן כח)
ד (ש"ע י"ד סימן כח)
ה (ש"ע י"ד סימן כח)
ו (ש"ע י"ד סימן כח)
ז (ש"ע י"ד סימן כח)
ח (ש"ע י"ד סימן כח)
ט (ש"ע י"ד סימן כח)
י (ש"ע י"ד סימן כח)
יא (ש"ע י"ד סימן כח)
יב (ש"ע י"ד סימן כח)
יג (ש"ע י"ד סימן כח)
יד (ש"ע י"ד סימן כח)
טו (ש"ע י"ד סימן כח)
טז (ש"ע י"ד סימן כח)
יז (ש"ע י"ד סימן כח)
יח (ש"ע י"ד סימן כח)
יט (ש"ע י"ד סימן כח)
כ (ש"ע י"ד סימן כח)
כא (ש"ע י"ד סימן כח)
כב (ש"ע י"ד סימן כח)
כג (ש"ע י"ד סימן כח)
כד (ש"ע י"ד סימן כח)
כה (ש"ע י"ד סימן כח)
כו (ש"ע י"ד סימן כח)
כז (ש"ע י"ד סימן כח)
כח (ש"ע י"ד סימן כח)
כט (ש"ע י"ד סימן כח)
ל (ש"ע י"ד סימן כח)

א (ש"ע י"ד סימן כח)
ב (ש"ע י"ד סימן כח)
ג (ש"ע י"ד סימן כח)
ד (ש"ע י"ד סימן כח)
ה (ש"ע י"ד סימן כח)
ו (ש"ע י"ד סימן כח)
ז (ש"ע י"ד סימן כח)
ח (ש"ע י"ד סימן כח)
ט (ש"ע י"ד סימן כח)
י (ש"ע י"ד סימן כח)
יא (ש"ע י"ד סימן כח)
יב (ש"ע י"ד סימן כח)
יג (ש"ע י"ד סימן כח)
יד (ש"ע י"ד סימן כח)
טו (ש"ע י"ד סימן כח)
טז (ש"ע י"ד סימן כח)
יז (ש"ע י"ד סימן כח)
יח (ש"ע י"ד סימן כח)
יט (ש"ע י"ד סימן כח)
כ (ש"ע י"ד סימן כח)
כא (ש"ע י"ד סימן כח)
כב (ש"ע י"ד סימן כח)
כג (ש"ע י"ד סימן כח)
כד (ש"ע י"ד סימן כח)
כה (ש"ע י"ד סימן כח)
כו (ש"ע י"ד סימן כח)
כז (ש"ע י"ד סימן כח)
כח (ש"ע י"ד סימן כח)
כט (ש"ע י"ד סימן כח)
ל (ש"ע י"ד סימן כח)

א (ש"ע י"ד סימן כח)
ב (ש"ע י"ד סימן כח)
ג (ש"ע י"ד סימן כח)
ד (ש"ע י"ד סימן כח)
ה (ש"ע י"ד סימן כח)
ו (ש"ע י"ד סימן כח)
ז (ש"ע י"ד סימן כח)
ח (ש"ע י"ד סימן כח)
ט (ש"ע י"ד סימן כח)
י (ש"ע י"ד סימן כח)
יא (ש"ע י"ד סימן כח)
יב (ש"ע י"ד סימן כח)
יג (ש"ע י"ד סימן כח)
יד (ש"ע י"ד סימן כח)
טו (ש"ע י"ד סימן כח)
טז (ש"ע י"ד סימן כח)
יז (ש"ע י"ד סימן כח)
יח (ש"ע י"ד סימן כח)
יט (ש"ע י"ד סימן כח)
כ (ש"ע י"ד סימן כח)
כא (ש"ע י"ד סימן כח)
כב (ש"ע י"ד סימן כח)
כג (ש"ע י"ד סימן כח)
כד (ש"ע י"ד סימן כח)
כה (ש"ע י"ד סימן כח)
כו (ש"ע י"ד סימן כח)
כז (ש"ע י"ד סימן כח)
כח (ש"ע י"ד סימן כח)
כט (ש"ע י"ד סימן כח)
ל (ש"ע י"ד סימן כח)

תורה אור השלם

- מקום ספר אבנייה ופערות וזכר לה
- ולקח לטמא מעפר שרפת חטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי ככר יט יז
- וישן אברהם ואמר הנה נא הולאתי לידבר אל אדני ואבגר עפר אברהם בראשית יח כז

אע"י רש"י

אורפימינע: כנאס לביא. במלואו כסוי נמי הוה משתרי בשר אכל באפר פרה איכא הנאה שמתהו מטומאתו דלי לאו אפר אין לו טהרה עולמית. עפר סוטה מטיל שלום בין איש לאשתו ונקתה וגורעה זרע: אס.

מוסף רש"י

בורכא. אינו עיקר. לשון בור: במדבר. ארץ יבשה מלמית: דינר וכו'. לקמיה יליף ועפרות וזהו: שמיך און אכניס לא לא גרסינן: פסחא. מעפר שריפת החטאת: פסחא. פחמין כחשין: נקרת פיסולין. עפר שמגרין מן הרחיים: הורניך. אורפימינע: כנאס לביא. במלואו כסוי נמי הוה משתרי בשר אכל באפר פרה איכא הנאה שמתהו מטומאתו דלי לאו אפר אין לו טהרה עולמית. עפר סוטה מטיל שלום בין איש לאשתו ונקתה וגורעה זרע: אס.

אשכנח אפר דאיקרי עפר. פחמין כחשין: נקרת פיסולין. עפר שמגרין מן הרחיים: הורניך. אורפימינע: כנאס לביא. במלואו כסוי נמי הוה משתרי בשר אכל באפר פרה איכא הנאה שמתהו מטומאתו דלי לאו אפר אין לו טהרה עולמית. עפר סוטה מטיל שלום בין איש לאשתו ונקתה וגורעה זרע: אס.

לאו לפרש כלל הצריך לפרט אלא לפרושי פרט הצריך לכלל דקתמי סיפא אי פטר רחם יכול אפילו יואל אחר יואל דופן ח"ל בכור ח"ע"ג דקתמי מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל כיצד קדש לי כל בכור לזכרים ח"ע"פ שאינו בכור לולדות כגון שיהא דרך רחם אחר יואל דופן או בכור לרחמים ח"ע"פ שאינו בכור לולדות כגון שיהא דרך רחם אחר יואל דופן או בכור לזכרים ח"ע"פ שיהא נקבה לפניו דרך הרחם כה הפרט דלא הוה בכור כיצא נקבה לפניו אלא שיהא בכור לרחמים ולאני דאית ליה חס בכור לדבר אחר לא הוה בכור עד שיהא בכור לכל הולדות מכ"מ צריך לפרט הוא דלי לאו פרט הוה אחינא דלפיו יואל דופן ומפרש בכור כיון דהוה בכור לולדות ח"ע"ג דלא הוה בכור לרחמים ועוד נראה לפרש דלכאפי בכור ופטר רחם מדווייהו כלל ומדווייהו פרט מדווייהו אריכי להדיא ובכל אחד אחת מואל כלל הצריך לפרט ופרט הצריך לכלל של אחד סומם דבר אחד ומפרש דבר אחד דכדור משמע אפילו יואל דופן ופטר רחם משמע ליה ורבינו תם מפרש

א (ש"ע י"ד סימן כח)
ב (ש"ע י"ד סימן כח)
ג (ש"ע י"ד סימן כח)
ד (ש"ע י"ד סימן כח)
ה (ש"ע י"ד סימן כח)
ו (ש"ע י"ד סימן כח)
ז (ש"ע י"ד סימן כח)
ח (ש"ע י"ד סימן כח)
ט (ש"ע י"ד סימן כח)
י (ש"ע י"ד סימן כח)
יא (ש"ע י"ד סימן כח)
יב (ש"ע י"ד סימן כח)
יג (ש"ע י"ד סימן כח)
יד (ש"ע י"ד סימן כח)
טו (ש"ע י"ד סימן כח)
טז (ש"ע י"ד סימן כח)
יז (ש"ע י"ד סימן כח)
יח (ש"ע י"ד סימן כח)
יט (ש"ע י"ד סימן כח)
כ (ש"ע י"ד סימן כח)
כא (ש"ע י"ד סימן כח)
כב (ש"ע י"ד סימן כח)
כג (ש"ע י"ד סימן כח)
כד (ש"ע י"ד סימן כח)
כה (ש"ע י"ד סימן כח)
כו (ש"ע י"ד סימן כח)
כז (ש"ע י"ד סימן כח)
כח (ש"ע י"ד סימן כח)
כט (ש"ע י"ד סימן כח)
ל (ש"ע י"ד סימן כח)

א (ש"ע י"ד סימן כח)
ב (ש"ע י"ד סימן כח)
ג (ש"ע י"ד סימן כח)
ד (ש"ע י"ד סימן כח)
ה (ש"ע י"ד סימן כח)
ו (ש"ע י"ד סימן כח)
ז (ש"ע י"ד סימן כח)
ח (ש"ע י"ד סימן כח)
ט (ש"ע י"ד סימן כח)
י (ש"ע י"ד סימן כח)
יא (ש"ע י"ד סימן כח)
יב (ש"ע י"ד סימן כח)
יג (ש"ע י"ד סימן כח)
יד (ש"ע י"ד סימן כח)
טו (ש"ע י"ד סימן כח)
טז (ש"ע י"ד סימן כח)
יז (ש"ע י"ד סימן כח)
יח (ש"ע י"ד סימן כח)
יט (ש"ע י"ד סימן כח)
כ (ש"ע י"ד סימן כח)
כא (ש"ע י"ד סימן כח)
כב (ש"ע י"ד סימן כח)
כג (ש"ע י"ד סימן כח)
כד (ש"ע י"ד סימן כח)
כה (ש"ע י"ד סימן כח)
כו (ש"ע י"ד סימן כח)
כז (ש"ע י"ד סימן כח)
כח (ש"ע י"ד סימן כח)
כט (ש"ע י"ד סימן כח)
ל (ש"ע י"ד סימן כח)

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones